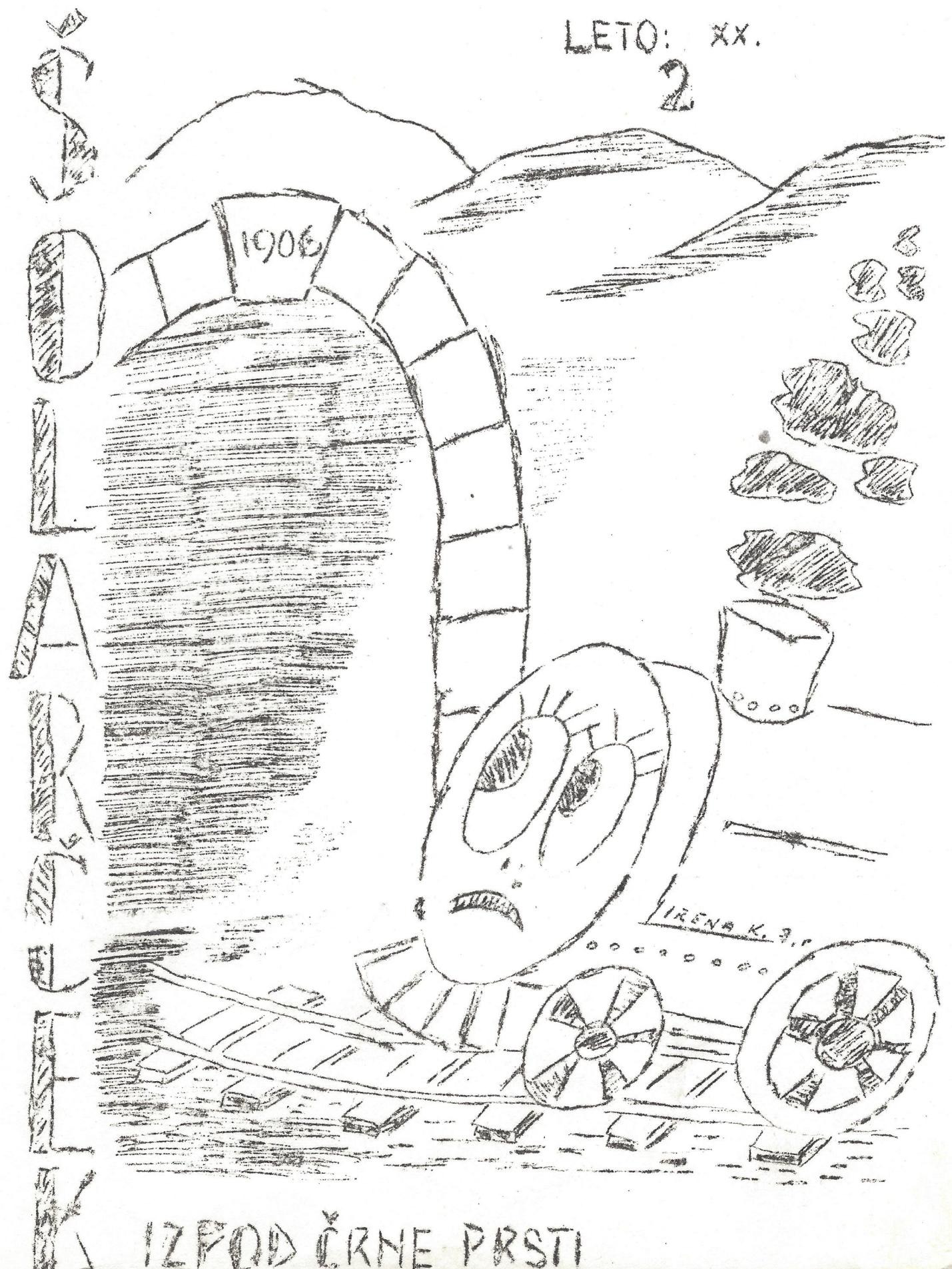

82/83

LETO: XX.

2

NAŠ KRAJ V ODDAJI NAŠ KRAJ

Med počitnicami je ekipa ljubljanske televizije snemala pri nas oddajo Naš kraj. Posneli so zanimivosti v našem kraju, tovarno, železnico. Predsednik krajevne skupnosti je spregovoril nekaj več o zgodovini Podbrda. Snemali so tudi šolo in telovadnico, kjer so učenci igrali odbojko. Novinarji so se s sogovorniki pomenili o tem, kaj bi bilo treba v krajevni skupnosti še storiti in o tem, kar je bilo že storjeno. Šli so tudi na Bačo, kjer so pokazali še zadnjega sirarja v krajevni skupnosti in kako se dela sir.

V tej kratki, petnajstminutni oddaji so uspeli ujeti utrip življenja v Podbrdu.

Nataša Trojer

7. razred

SNEMANJE RADIJSKE ODDAJE

Komaj smo si opomogli od snemanja oddaje Naš kraj, že so nam povedali, da nas bodo snemali tudi na radiju. Začele so se mrzlične priprave. Nihče ni vedel, o čem nas bodo spraševali. Vedeli smo samo, da bo govor o našem pionirskem odredu, ki je lansko leto dobil plaketo 13 NOVJ.

S tovarišicama Marto Berginc in Ivico Rutar smo se pogovarjali o vseh temah, ki se tičejo našega pionirskega odreda. In tako smo v torek, 8. februarja, prišli v šolo. Že pred njo smo ospazili avtomobil z napisom RTV Ljubljana. V šoli je bilo že veliko ljudi: pevci pevskega zbora Bača, predstavnik tovarne Bača, tovariš ravnatelj, obe tovarišici in drugi. Najprej smo

imeli pogovor z novinarjem. Povedala sta nam, o čem nas bosta spraševala. Oddaja se je začela ob 15⁴⁵. Kazalec se je vse bolj nagibal proti trčjki in vse bolj smo postajali živčni. Ob 15⁴⁰ smo se Miha Hrast, tovarišica Berginčeva in jaz odpravili proti kabinetu matematike, v katerem je bil studio. Trema je bila že kar grozna. Najprej je novinar intervjuval tovarišico Berginčev, nato pa še mene in Miha. Nato sva z Miho še odrecitirala vsak svojo recitacijo. Ko je bilo pogovora konec, se je iz zvočnikov oglasila pesem. Med pesmijo sta v studio prišla tov. Rutarjeva in Drago Groselj. Tov. Berginčeva in Miha pa sta cdšla. Nato je drugi novinar intervjuval najprej tov. Rutarjevo nato pa še naju z Dragom. Po končani cddaji smo bili vsi zadovoljni.

Branka Černigcij

7. razred

OTVORITEV KULTURNIH SREČANJ TOLMINSKIH ŠOL

V četrtek, 24. marca, so se v Tolminu v knjižnici Cirila Kosmača začele kulturne prireditve z naslovom Kulturna srečanja tolminskih šol. Ta večer je bila otvoritev razstave likovnih del osnovnošolcev na temo "Tolminski punt" in razstave šolskih glasil. Večer so popestrili mladi pesniki, dijaki srednjega usmerjenega izobraževanja pedagoške smeri in dekliški sktet. Kulturne izmenjave med šolami bodo potekale še ves naslednji mesec. S tem bomo popestrili kulturno življenje šol in krajevnih skupnosti.

Nataša Trojer

7. razred

Dne 15. marca je bilo na Mostu na Soči občinsko tekmovanje šahistov posameznikov. Tekmovanja so se udeležile tri šole in sicer: OŠ Most na Soči, OŠ Tolmin in OŠ Podgorje. Tekmovalcev iz vseh ekip je bilo približno petdeset. Odrezalismec se dobro, saj smo odnesli kar šest medalj:

Mlajše pionirke: 1. Kogoj Nadja

2. Volf Marinka

3. Brelih Manja

Starejše pionirke: 2. Trpin Tatjana

3. Kaltnekar Helena

Mlajši pionirji niso odnesli nobene medalje.

Starejši pionirji pa: 3. Grosselj Fran.

Helena Kaltnekar

7. razred

KAKO SMO ZBIRALI ODPADNI PAPIR

V okviru JPE smo vsi učenci sprejeli nalog, da bomo zbirali odpadni papir.

Vsaka razredna skupnost se je po svoje domenila, kako bo izvedla to akcijo.

Mi smo se dogovorili, da bomo prinašali papir sproti in ga hranili v učilnici. Doma smo pobrali ves papir, nato pa smo nadaljevali z zbiranjem po vseh gospodinjstvih, kjer nimajo šolobveznih otrok. Ko smo pričeli papir tehtati, pa se nas je letila še večja vrema, ker smo ga želeli zbrati največ. Ob zaključku akcije smo se zapoldili tudi v oddaljene vasi in obrali vse pisarne. Ustavilo nas ni niti slabo vreme. Pripetilo se mi je tudi to, da so mi že nabranji papir odnesli izpred garažnih vrat. Tatu še dva danes nisem odkril. Naš največji tekmelec je bil četrsti razred. Toda mi smo bili boljši, s 385 kg smo na prvem mestu.

Tovarišica pes je pochlvalila in vsi smo bili zadovoljni.

Branko Kemperle

3. razred

ZBRANI ODPADNI PAPIR PO RAZREDNIH SKUPNOSTIH

1. razred - 309 kg
2. razred - 145 kg
3. razred - 385 kg
4. razred - 320 kg
5. razred - 215 kg
6. razred - 195 kg
7. razred - 194 kg
8. razred - 6 kg

CIRKUS

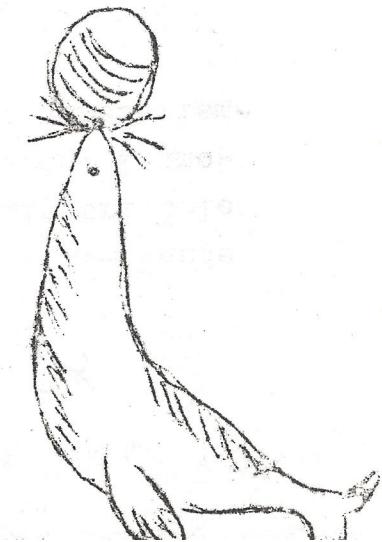
Razveselili smo se novice, da bomo šli gledat svetovno znani sovjetski cirkus. Čez dva dni smo se odpeljali v Ljubljano.

Prispeli smo v Tivoli, kjer je bilo že veliko ljudi. Napovedovalec je napovedal točko, ki so jo izvajali na kotalkah. Za to je bilo treba veliko vaje in spretnosti. Najlepše je bilo, ko so trije fantje držali dekleta, ki so visela na dřegu. Za to točko so nastopili trije klovni, ki so nas zabavali z burkami. Vsi trije so imeli čope nad čelom in to jih je naredilo še bolj smešne. Nastopali pa so takrat, ko so artisti pospravljalci ali pripravljalci orodje za naslednjo točko. V predstavi je nastopal tudi veliko živali in otrok. Tečka s psi je bila še posebno dobra. Psi so plesali tango in igrali na klavir. Tuji tečka z medvedi ni bila slaba. Prikazovala je, kako živali nikoli ne pustijo, da bi človek z njimi grdroval. Nastop je trajal dve uri in ko se je končal, smo se konaj odločili, da gremo domov.

Domov smo prišli grečni in polni deživetij.

Martina Mavrar

7. razred

INTERVJU S TOVARIŠICO MILENO ŽMITEK

Na našo šolo je prišla nova tovarišica za matematiko. Vsi smo jo težko pričakovali.

Končno je prišel dan, ko se nam je predstavila. Po enem mesecu pa smo jo vprašali kako se počuti in kako ji je všeč naša šola.

1. Vi prvič učite, kako ste se počutili, kakšen je bil vaš občutek, ko ste stali pred tablo in smo učenci bili odvisni od vaše razlage?

Bila sem sproščena. Nisem se bala, da bi kaj narobe povedala. Skušala sem najti prisrčen kontakt. Nisem hotela biti "passje" stroga. Skušala sem najti srednjo pot. Tc pa je težko, ker je matematika nezanimiv predmet za večino učencev.

Še sedaj ne vem, če je to, kar delam, v redu. Pokazale bodo izkušnje in pa rezultati na koncu leta.

2. Zakaj ste se odločili za ta poklic, saj je težak?

Matematika mi je bila lahka in simpatična v osnovni šoli in gimnaziji. Nikoli se nisem matematike gulila. V šoli sem poslušala, razumela in napravila domačo naloge. Z lahkotę sem dosegla lepe rezultate! Pri vsaki snovi sem si v glavi nekaj predstavljal. Pozneje, ko sem pomagala sošolcem, sem ugotovila, da imam uspeh pri tem. Snov znam dobro razložiti in vzljubila sem matematiko. Zadala sem si naloge, da bom učila, kar pa je težko. Želim, da tudi drugi vzljubijo matematiko in da vidijo, da ni tako grozna.

3. Vas ta poklic veseli ali pa bi se odločili za drug poklic, če bi imeli izlire?

Poklica za sedaj ne bi zamenjala. Videla bom, kaj bodo pokazale izkušnje na koncu leta.

4. Kakšne sposobnosti moraš imeti za ta poklic? Je dovolj samo znanje ali je potrebno še kaj drugega?

To ni samo znanje. Tc je tudi talent, moraš imeti logično mišljenje in smisel za matematiko. Ne vem, ali je to privzgojeno ali prirojeno. Lahko se tudi otroci z vzgojo

naučijo od staršev. Meni, brata in sestra mi nihče nista matiko.

5. Kakšne izkušnje imate z nami, učenci?

Primorci so zelo prisrčni ljudje. Tudi otroci ste bolj odprtji po značaju in prijetni.

Za razgovor se lepo zahvaljujem.

Razgovor vodila in zapisala

Simona Mijatović

7. razred

POUČNA RAZREDNA URA

K nam sta prišli za 14 dni dijakinji usmerjenega izobraževanja v pedagoške smeri, Magda Maver in Anita Mačnik. Te poznavata svoj bodoči poklic.

Obiskali sta nas pri razredni urki. Povedali sta nam veliko načina mivega živeli, seznanili sta nas s problemi, s katerimi se srečujeta med šolanjem. Pri povedovali sta o tisočolskih dejavnostih in o življenju v dijaškem domu ter del vremenu. Razgovor so popestrila tudi naša vprašanja.

Ta razredna ura je bila zelo zanimiva in poučna, saj imamo redkokdaj prilžnost spoznati poklic in šolanje tudi iz ust naših vrstnikov.

Nataša Kirojević

7. razred

Leg obec Leni, pred mesto Ljubljano. Območje je vzhodno od mesta.

Lev je vodil Šolnik in ga upoznil z področjem šolstva.

Sprva je bil Šolnik zanimal, da ne bo potreboval vsega časa.

Območje obsega tri občine, občine Šentjur, Šentvid ob Goricami in Šentjanž ob Gori.

Šolnik je bil zanimal, da ne bo potreboval vsega časa.

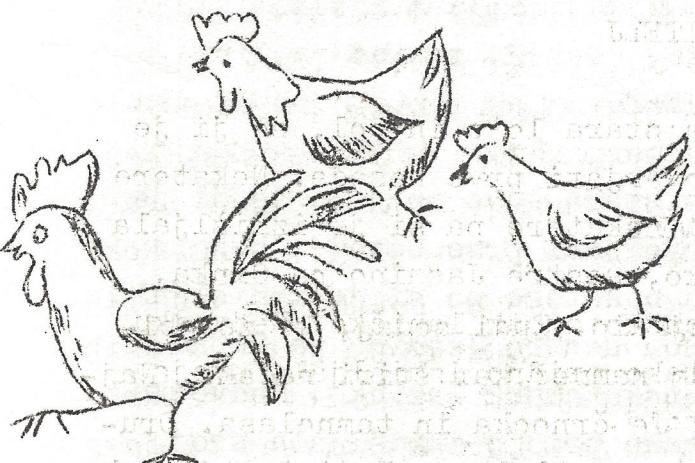
UNIVERSITY LIFE

NAŠ MALI ŠVET

Ama Golob

1. razred

ZO Grahovo

TVOJ NAMEN ŽAH

MOJI NEČAKI

V naši hiši otrok nikoli ni manjkalo. Tudi sedaj, ko že obiskujem šolo, jih ne manjka. Imam namreč kar štiri nečake. Najstarejši nečakinji je ime Nira. Je črnoока in temnolasa. Druga je Tjaša. Ta pa je medrocka in svetlolasa. Tudi tretji Rok je svetlolas. Včasih se mi zdi, da bi brez njih v hiši ne bilo veselja. Zmeraj poskrbijo za zahave. Včasih skozi smeh, včasih pa tudi skozi solze. Vsem trem razgrajačem se je letos pridružila še Tina. Vsi jo občudujejo, najbolj pa Tjaša, saj si je tem pridobila sestrice. Včasih, ko so sitni, sem jezna ranje. Ko pa jih nekaj časa ni, se mi zdi, da v vsej hiši nekaj manjka. Vse moje nečake imam neznansko rada.

Polena Frelih

2. razred

MALI IZUMITELJ

Ko je bila mlajša sestra Jerneja stara leto in pol, se ji je razvezal jezik in začela je izgovarjati prve besede. Nekatere stvari je imenovala pravilno, za nekatere pa si je izmišljala svoja imena. Mene je klicala Noko, sestro Jasmino pa Cirkla. Kadar je bila že juna ni pila radensko ampak laničko. Medvedku pa je pravila bendo. Ker si je tako pridrogi izmišljala svoje besede, sem ji rekla malici izumitelj in nocočka in temnolasa. Danes je Jerneja stara tri leta in pol, pa je že večina sljiva nove besede, vendar tokrat zato, ker je navrhana. Ne želi večelja, ker je nekaj do zdravja. Na Andreja Šerliča, včasih pa tudi skozi glaso, včasih pa nezavestno, 4. razred leske pridružila se Nira. Nira je občutljiva in, redajo ZO Gračovo, nista si že včasih hibili ročnica. Včasih pa so bili, sem jazna ranje.

Bilo je naša najlepša in najboljša včerajšnjica. Nekaj je bilo, da je bila tudi kdo, ki bo napisal o tem. Včerajšnji dan je bil tako vesel, da je bil vseč. Kdo je bil tisti, ki je napisal, da je bila tudi kdo, ki bo napisal o tem? POMAGALI SMO RANJENIM PTICAM. Izbil je pod kaj, ker je bil včerajšnji dan tudi kdo, ki bo napisal o tem. Nekega jutra je prinesel sošolec Jure v razred ranjeno ptico. Povedal je, da jo je pobral pred šolo. Tovarišica nam je dovolila, da jo bomo lahko v vsakem odmoru gledali, če bomo pri pouku pridno sledili. Pri malici smo ji dali drobtine. Ptica si je opomogla. Četrto uro je že obletavala okno. Jure je rekkel, da jo bo nesel domov. Ko je prišel pred šolo, jo je položil na tal in ptica je odletela.

Vsi smo bili veseli, ker smo ji rešili življenje.

Darja Torkar

3. razred

KRIŽEM SVET

Nekega dne, ko sem šla v hlev, sem videla, kako koza sedi na gnezdu koklje in vali jajca, koklja pa je pripravljena za molžo. Bik je pričakoval telička, krava pa je jezno pihala skozi nos. Ko sem se vračala iz hleva, sem videla, kako pes do teži pred mačkom, maček pa na ves glas laja.

Mateja Florjančič, sestra

3. razred

ZO Grahovo

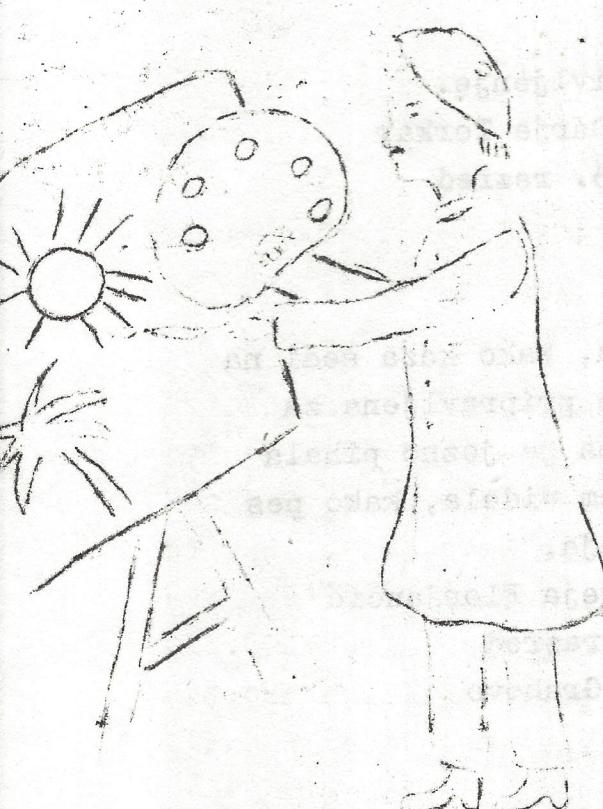
TRI LETA ZA KLAVIRJEM

Ko sem začela hoditi v osnovno šolo, sem začela obiskovati glasbeno šolo. S pomočjo očeta in matere sem se odločila za učenje klavirja, že v prvem letniku pa mi je babica klavir tudi kupila, da lahko doma vadim. Ob ponедeljkih smo imeli eno uro teorije. Pouk pri klavirju pa smo imeli ob ponedeljkih in četrtkih. S šošolci smo že večkrat nastopali na naši osnovni šoli in enkrat v Šolskem centru v Tolminu. Pouk v glasbeni šoli je vodila tovarišica Slavica Mlakar. Ker je sedaj odsotna, se vozimo v glasbeno šolo na Most na Soči.

Če bom imela možnost, bom glasbeno šolo nadaljevala.

Patricia Burgar

3. razred

MOJ OČKA

Vesela sem, da imam, kot večina otrok,
tudi jaz svojega očka.

Moj očka je velik in suh. Ima črno brado
in brke, zlomljen nos in daljše lase.

Veliko pomaga pri domačih opravilih,
kuha pr tudi odlično, ker čez teden pri-
pravi kosilo namesto mame. Ukvarja se s
slikarstvom. Kakšni dve ali tri leta se
ukvarja tudi z bolj modernimi slikami:
lepi lubje, koščke blaga ali poliva kat-
ran na lesnit. Ukvarja se tudi s kipar-
stvom, toda le malč. Z raznimi dleti ob-
likuje kos lesa ali marmorja v kip. Ok-
virje za slike večinoma naredi sam.
nekaj pa jih tudi kupimo. Moj očka je tu-
di član Društva amaterjev Tolminske.

Ima pa tudi dobre oči, ker opazi veliko
korenin, ki nekaj predstavlja.

Mislim, da riše lepo in da bo še mnoge
razveselil s svojimi slikami. V Primor-
skih novicah večkrat pišejo o njem.

Svojega očka imam rada in želim, da bi
bil še naprej tako dober in skrben.

Petra Kajzer

5. razred

NA VALENTINOVO

Bila je ura angleščine. Namesto zvezkov in knjig smo tisti dan
prinesli k pouku angleščine barvice, barvan papir in škarje,
kot nam je naročila učiteljica. Ko se je ura začela, še nihče
ni vedel, kaj bomo delali. Takrat pa je vstala tovarišica in
nam vse razložila. "Učili se bomo zaljubljene pesmice," je re-
kla. "Okrasili bomo tablo, ki je na zadnji steni." "Če bomo ta-
blo okrasili, že prav, toda kakšne so te zaljubljene pesmice,"

nam ni šlo v glavo. Šlo nam je kar malo na smeh, saj zaljubljenih pesmic vendar ni. Tovarišica pa je razlagala naprej. Povedala nam je, da je v Angliji na ta dan praznik zaljubljencev, to je Valentin. Rekla je, da si zaljubljenci takrat pišejo pesmice, kot ja na primer ta: Roses are red,

violets are blue,
sugar are sweet,
and so are you.

Tako smo se naučili šest takih pesmic. Nato smo se razdelili po dva in dva skupaj. Nekateri so z velikimi črkami pisali zaljubljene pesmice, nekateri pa smo risali velika srca s puščico skozi, solzice in srca, ki se črna od žalosti pa zeleno od zavisti... Tako nam je tekel čas. Malo smo se tudi kregali in smeiali. "Ha, kakšno srce si naredila," se mi je smejal Aleš. "Poglej, kakšnega si pa ti," sem mu zabrusila in se začela smejeti njegovemu krivemu srcu. Ko smo vse narisali in napisali, smo začeli urejati tablo. Nalepili smo pesmice, okrog njih pa srca in solzice. Ko je tovarišica nalepila črna srca, je vprašala: "Kdo je pa ta dva srčka napravil?" "Midva," sta ponosno povedala Drago in Marjan. "Oh," je rekla tovarišica, "sami nesrečni zaljubljenci," kajti črna srca so za nesrečno ljubezen.

Tako sta se nam počasi iztekli dve uri dela, smeha pa tudi kreganja.

Tanja Živec
6. razred

MOJE ZATOČIŠČE

Kadar sem žalostna in nočen, da bi še kdaj drug opazil mojo žalost, se ponavadi vedno zatečem na balkon. Tam sedem na tal in opazujem cesto, ki se vije pod meno. Poleti je na balkonu veliko rož in me s cesto skoraj ni mogoče opaziti. Ko vidim, da me v stancvanju nине ne pogreša, ležem na trebuh in skozi odpertino ograje mečem na tla pod seboj odpadle cvetne lističe, to me nekako pomirja. Na balkonu ni veliko videti. Po stenah, ki se prazne, se tu pa tam sprehaja kakšen pajek, ki si je v kotu stene spletel mrežo. Na okenski polici so rože, razvrščene po velikosti lončkov. Na tleh pa dolga vrsta kaktusov.

Nemalokrat se zgodi, da katerega ne vidim in lepo z roko pritisnem nanj. Ograja je črna. Na vrhu ograje so mreže, v katerih so cvetlični lončki. Morda kdo misli, da se na balkon ztekam sa-mo, kadar sem žalostna. Naj povem, da to ni res. Kajti balkon imam zelo rada. Poleti po cele ure ležim na njem in berem. Ko pa se mi ne da brati, opazujem ljudi pod seboj. To je zelo zabavno. Poizkusite tudi vi.

Branka Černigoj
7. razred

MOJ Mali SVET

Ko stopiš skozi vrata, se ti zazdi, da si stopil v sršenje gnezdo. Toda prav ta soba me pomirja, hrani lepe in slabe spomine, požira moje solze ter sploh posluša moje zgodbe. V tej sobi se pogovarjam naglas, saj si domišljam, da me te štiri stene in nekaj predmetov slišijo.

V kotu, nasproti okna, стоji vedno razmetana postelja. Velikokrat ležim na postelji in zrem v sončne žarke ali dežne kapljice, ki polzijo po oknu ter obujam spomine ali premišljujem. Nad posteljo je polica, polna knjig. Nekatere so prekrite s prahom, nekatere pa imam skoraj vedno v rokah. Zraven okna стоji stara omara. V omari je nekaj srajc, puhovcev in najpotrebnejših stvari. Na dnu omare pa je moja najljubša knjiga z naslovom "Moj dnevnik". Tudi tega velikokrat odprem. Pri oknu стоji stara vegasta miza z dvema stoloma. Na mizi ležijo (zopet) knjige, zvezku in celo babičina petrolejka, ki jo prižgem v mraku, je tu. Na stolu poleg mize je gramofon. Okrog njega so po tleh raztresene plošče. Tla pokriva mehka preproga. Tudi nanjo včasih ležem. Po stenah so plakati in posterji pevk in pevcev. Na stropu visi majhen balon, ki pa ga malokrat prižgem.

Simona Mijatović
7. razred

MOJA NAJLEPŠA PODOBA

Vzpenjal sem se po strmih pobočjih Črne prsti. Iz zamišljenoosti me je nenadoma zdramil žvižg sokola, ki se je nenadoma bliskovito spustil proti tlom. Morda je bil zajec ali kaka miš, ki je prišla na dan po hrano. Za trenutek sem se odpočil in vzel iz nahrbtnika daljnogled. Zagledal sem se v vas Stržiče, ki je bila globoko pod menoj. Počutil sem se kot sokol, ki sem ga maloprej videl. Videl sem samo rdeče strehe in kozolce nad vasjo, pa cerkev seveda, ki ima čudovito lego na vzpetini med Kalom in Stržičem, kjer so pokopani vsi moji predniki po mamini strani. In še drugam se odpira pogled: na hribovske zaselke: Zncjile in Kuk ter Zakojco na oni strani reke Bače, nad katerc se vzdigujeta Kojca in Porezen. Tam je bil rojen tudi naš rojak France Bevk. Vrnimo se v dolino, kjer se skozi soteske in predore vije železnica in cesta. Tam dolni ob reki Bači je vas Hudajužna in tudi naš tolmun se vidi, kjer se v poletni vročini kopamo in lovimo rake ali ribe. Malo nazgor, proti Podbrdu, stoji naša domačija tik za vzpetino, kjer se poleti pasejo krave.

Odložil sem daljnogled in se prepustil čistemu gorskemu zraku.

Rudi Čufer

8. razred

PEŠNIŠKI

Poizkusi

PRVI APRIL V CIRKUSU

Igra je igra! Igra je življenje! Igra je vse!

Dežela akrobatov,

ki se valjajo po tleh,

skacejo cez sod, brcajo drug drugega

in se veselo lovijo.

v cirkusu so tudi živali, seveda ne divje, ampak ulične.

Vendar danes,

ko je prvi april, kogorat nekoliko učenika
se u cirkusu događao čudno stvani.

Opice slone poštavanko učijo,

levi krotitelce v obroče podijo,
žirafe hokej igrajo.

pa ga ne znajo,

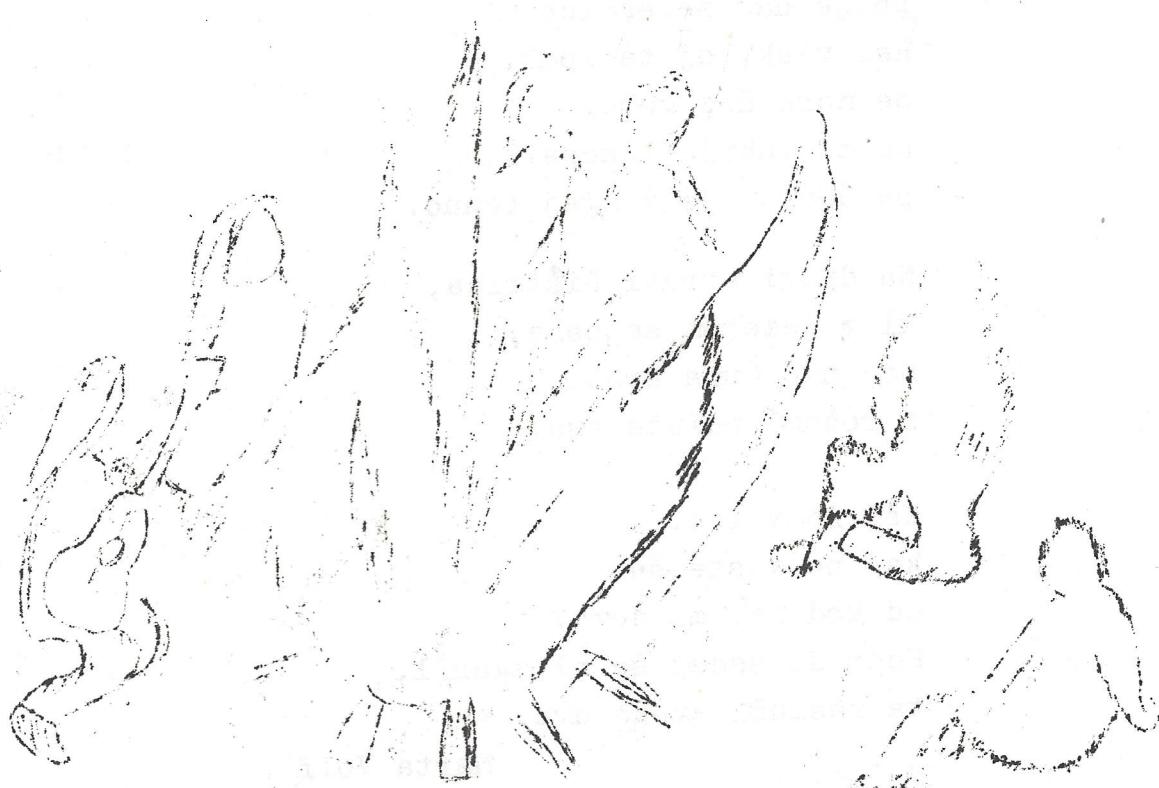
požiralci ognjev se plamenov bojijo.
Take so čudne reči,

ki se na prvi april

v cirkusu godijo.
Sandra Čufer

Sandra Čufer

8. razred

PRVI MAJ

Pomlad je že tu
in z njim prvi maj.
Spet kurili domo kres!
Spet pesem bo in vrisk,
plamenov in isker ples.
Saj to praznik je vseh - prvi maj.

Branko Žefran
4. razred
ZO Grahovo

KJE SMO DOMA

V gorah smo doma.
Vendar tudi tja
pelje nas železnica.
Ker vlak, oj ta spak,
ne more čez goro,
se mu luknjo izkopali,
pa čeprav je v njej temno.

Na drugi strani Bistrica,
ki z jezerom se baha,
nad njo Črna prst,
z rožami posuta vsa.

Kaj ne veste,
kaj ne veste še,
od kod smo mi doma?
Kdor do sedaj še ni uganil,
ta zasluži cveka dva.

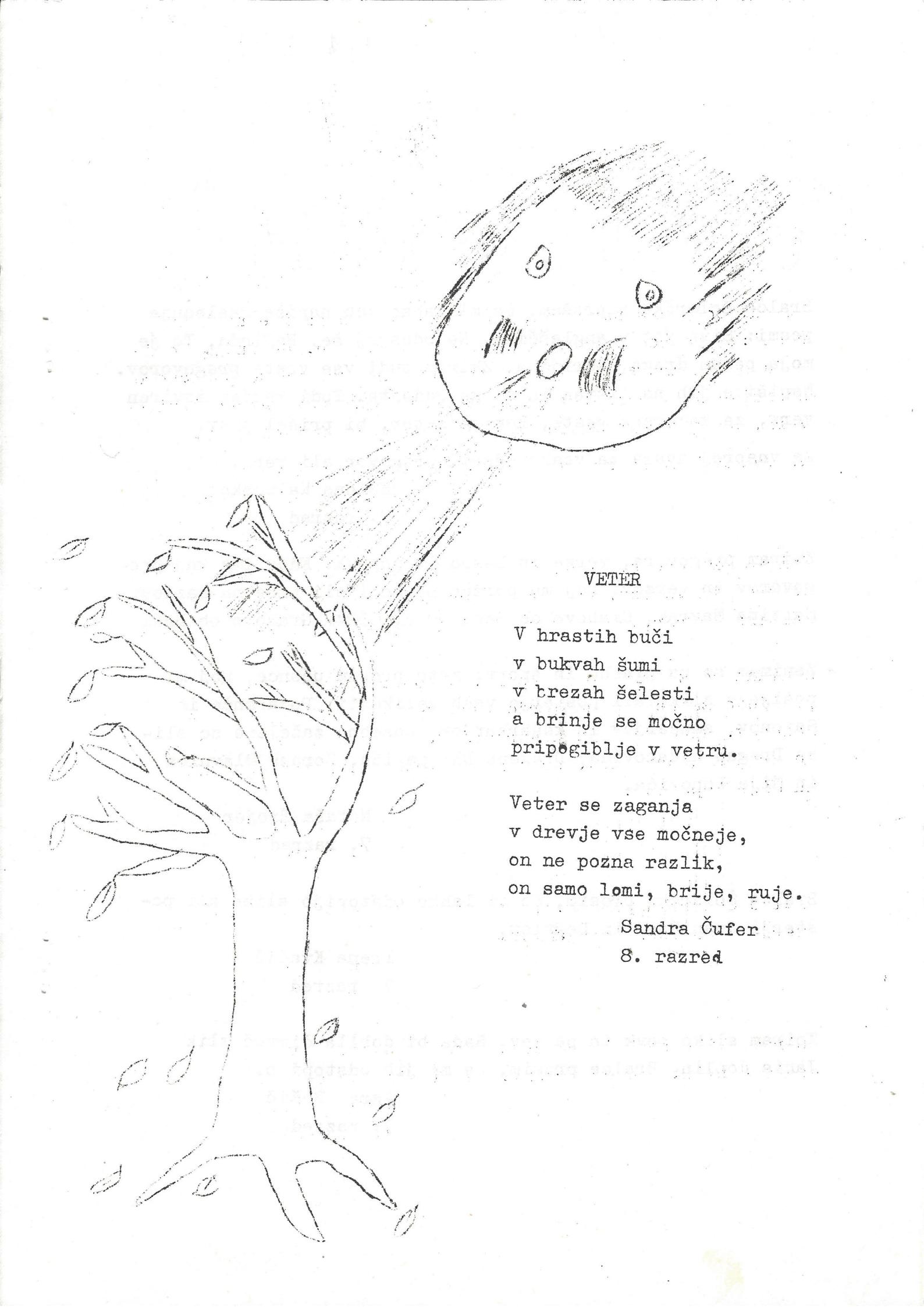
Marta Volf
5. razred

TRENUTKI

Tišina... pisk vlaka...
Zagledam ga,
skozi dolino hiti
in že ga več ni.
V daljo hiti
in moja misel mu sledi...

Andrej Trojer
5. razred

andrea trojer
beratna 18
evodarski ok

VETER

V hrastih buči
v bukvah šumi
v brezah šelesti
a brinje se močno
pripogiblje v vetru.

Veter se zaganja
v drevje vse močneje,
on ne pozna razlik,
on samo lomi, brije, ruje.

Sandra Čufer
8. razred

Bralce Šolarčka naprošam, če mi lahko kdo napiše naslednje pesmi: Siva pot v angleščini, Ne odhajaj še, Belinda, To je moja pesem draga, Adrijana. Zbiram tudi vse vrste pregovorov. Napišite jih na listek in mi ga oddajte. Tudi kakšen izviren verz, za katerega veste, kdo je avtor, bi prišel prav.

Že vnaprej hvala za vsako pesem, pregovor ali verz.

Helena Kaltnekar

7. razred

Zbiram pregovore, verze in besedila popevk. Kdor ima kaj pregovorov in verzov, naj me poišče na šoli ali piše na naslov:
Martina Mavrar, Grahovo ob Bači 19 a, 65242 Grahovo ob Bači

Zanimam se za glasbo in šport, zato prosim učence, naj mi pošljejo slike ali posterje vseh velikosti: Pomaranče in Saxonov, smučarjev in košarkarjev, posebno zaželene so slike Dragan Kičanovića, Dražena Dalipagića, Zorana Slavnića in Mije Popovića.

Nataša Trojer

7. razred

Bralce Šolarčka prosim, če mi lahko odstopijo slike ali posterje Joan Baez in Bob Dylan.

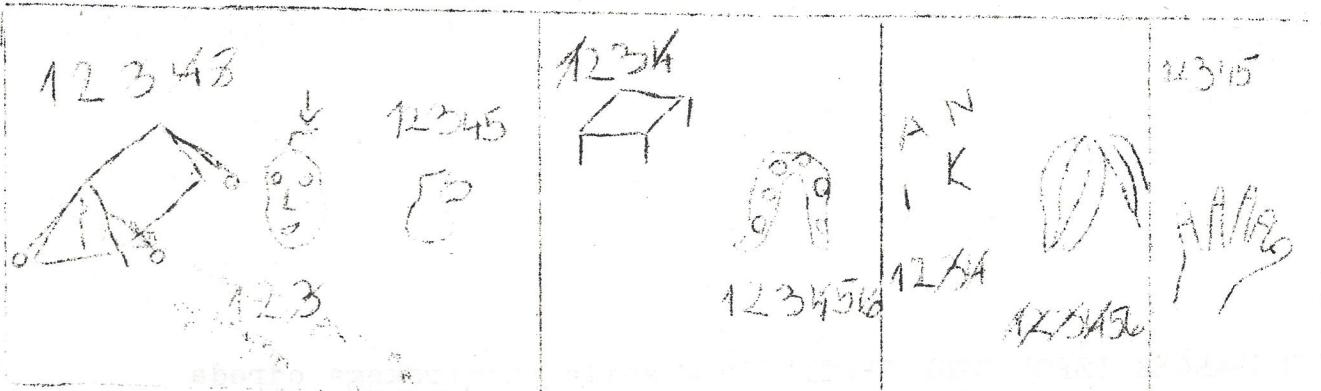
Irena Kvačič

7. razred

Zbiram slike pevk in pevcev. Rada bi dobila čimveč slik Janis Joplin. Bralce prosim, če mi jih odstopijo.

Vera Božič

7. razred

ZA NAJMLAJŠE

SMUČAR - DRSALEC - VATERPOLIST - SANKAČ
POMARANČA - ANANAS - OREH - BANANA
ŠTAJERC - PRIMOREC - HRVAT - GORENJEC
URNIK - TABLA - KLOP - OMARA
VIOLINA - NAPEV - HARMONIKA - BOBEN

*Ugankarski
kotiček*

V vsaki gornji četverki je pojem, ki ne sodi zraven, Ugotovi, katera beseda je to in jo prečrtaj. Ob pravilni rešitvi dajo navpične brane začetne črke prečrtanih besed osebo, ki zbira pomembne podatke in jih posreduje nasprotniku ali sevražniku.

KRIZANKA

11	12	13	14
15			
16			17
18	19	20	21

VODORAVNO: 1. če, 4. deset krat deset, 7. jesensko opravilo v vinogradu, 9. ljudski izraz za top, 10. pojav na razburkani vodi, 11. beseda, ki označuje davno preteklost, 13. zboldljaj, 16. začetrici gledališke igralke Alje Tkačeve, 17. soglasnika v besedi gora, 18. slovensko ime za mesec oktober, 22. večja lesena posoda z dvema ušesoma, 23. poljska cvetica z rdečim cvetom

NAVPIČNO: 1. srednji del besede mati, 2. trčenje, 3. sredozemska rastlina, kk cvete samo enkrat, običajno že zelo stara, 4. vitka stavba ali njen del, 5. barva kože, 6. srednji del besede sova, 8. žensko ime, 11. ptica s čudovitim repom, 12. majhen rt, 14. moško ime, 15. največji jadranski otok, 19. krez daru govera, 20. eden in drugi, 21. atletska panoga

"ŠOLARČEK IZPOD ČRNE PRSTI" je glasilo pionirskega odreda "France Bevk" na osnovni šoli "Simon Kep" Podbrdo.

LETO: XX.

ŠTEVILKA: 2

urednogu nastava života in vseh drugih tematik v
njeni izvršnosti, tudi s svojim četrtinočnim delom, ki obsegajo šest let.
Uredništvo je vodeno pod vodstvom redateljice Števila in oblikovalcem
UREDNIŠKI ODBOR: Nataša Trojer, Helena Kaltnekar, Simona
Mijatović, Irena Kavčič, Vlasta Čufer,
Martina Mavrar, Vera Božič, Branka Čer-
nigoj in Marta Volf.

MENTORICA: Jelka Urbas

ILUSTRACIJE: Irena Kavčič, Helena Kaltnekar, Simona Mija-
tović, Rudi Čufer

Pri končnem oblikovanju sta sodelovali tudi praktikantki
Magda Mavrer in Anita Močnik.